

[Lundberg.]

efterhaanden at lægge Udgifterne over paa Arbejderne. Derfor skal vi ogsaa have Krisekasser under den Form, Venstre foreslaar, fordi Arbejdsløshedskasserne da ogsaa kan overtage Hjelpekassernes Funktion. Det er Mening, og det kan slet ingen tvivle om, for det vidner Venstres Forslag saa tydeligt om, og det kan læses med rene Tal ud af Forslaget.

Naar det ærede Medlem Hr. Krag derfor finder det ubegribeligt, at vi kan fremsætte en saadan Paastand som, at Venstre vil vælte Byrderne over paa Arbejderne og tvinge dem til selv at afholde de kolossale Udgifter, som den økonomiske Depression lægger paa Arbejderne, ja, saa vil jeg heroverfor sige til det ærede Medlem, at vi husker endnu 1921, vi husker endnu 1924, vi husker ligeledes 1927: den ene Gang efter den anden en yderligere Forringelse af den økonomiske Basis for Arbejdsløshedskassernes Virksomhed. (Afbrydelse). Ja, det ærede Medlem ved jo dog formodentlig, at Arbejdsløshedskasserne startede 1907 med 100 pCt. Tilskud fra det offentlige i Forhold til deres Medlemskontingent, og det ærede Medlem ved ogsaa, at dette Forhold blev forringet i 1921 og yderligere i 1924, ganske vist med det Løfte fra det ærede Medlem Hr. Krag, at hvis vi nu vilde gaa med til, at Medlemmernes Bidrag forøgedes i Forhold til det offentlige, saa skulde der i Fremtiden blive Ro om Arbejdsløshedskasserne. Det lovede det ærede Medlem den Gang som Minister, men 3 Aar efter mødte det ærede Medlem igen med Nedsættelseskniven overfor Arbejdsløshedskasserne. Det kan det ærede Medlem dog vel ikke bestride, saa vil jeg i hvert Fald afvente den Motivering, jeg kan faa herfor.

Det ærede Medlem talte noget om, at Arbejderne havde jo rige Midler i deres Kasser. Den Paastand har jeg nok hørt paa mange Møder, og det fremgaar ogsaa af de Forslag, der fremsættes her i Folketinget, ogsaa i denne Vinter. Jeg tænker her paa Venstres Forslag til en ny Arbejdsløshedskasselov, et Forslag, der betegner en yderligere Forringelse, og som blandt andet vil fratage 10 Kasser med 8 000 Medlemmer Statstilskud foruden andre Forringelser, samtidig med at man har kunnet bevilge store Beløb til Landbruget. Det forekommer mig, at Venstre i høj Grad har understreget eller villet give til Kende som sin Opfattelse, at Arbejderklassen er i Grunden den eneste Stand her i Landet i Øjeblikket, der har Bæreevne, alle andre kan man bevilge Millioner til, og man kan

altsaa, mener man, hente en Del af disse hos Arbejderne, hos Arbejdsløshedskasserne, der har disse rige Midler, som det ærede Medlem Hr. Krag siger.

Det er virkelig blevet saadan indenfor Venstre, at man selv tror paa, at de eneste her i Landet, der egentlig har det ordentligt, og som endnu har økonomisk Bæreevne, det er Arbejderklassen, det er de arbejdsløse. De kan sagtens — det hører vi ude omkring paa Møderne, der tager man jo noget mere drastisk paa det end her —, de kan bare drive rundt med Hænderne i Lommen og hente Penge i Hjelpekassen.

Vi siger til de Herrer: Adgangen er fri, det er ikke nogen privilegeret Stand, som de Herrer tror, Adgangen til at blive Arbejdsmand ved Havnen rundt om i Byerne staar aaben for enhver. (Afbrydelse). Ja, jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. Krag kunde blive antaget, for det er nemlig saadan nu om Stunder, at saa snart en Arbejder er blevet et halvt Hundrede Aar og har mistet sit Arbejde paa en bestemt Fabrik, saa skal han se sig meget godt om for overhovedet nogen Sinde mere at faa Arbejde igen; man tager de unge, dem mellem 20 og 40 Aar, de gamle faar Lov at gaa. Det er ogsaa et Symptom paa Forholdenes Udvikling, saa derfor tror jeg ikke, der vil blive Plads for det ærede Medlem Hr. Krag ved saadant Arbejde, men Folk, der forholdsvis har deres Ungdom i Behold, kan blot melde sig, hvis de mener, at Arbejderne er de eneste privilegerede og virkelig økonomisk velstillede her i Landet. De Herrer kan bare melde sig; der er ingen Restriktioner, der er ikke nogen som helst, der forbyder dem Adgang til Fagforeningerne og til at faa noget at bestille, hvis de kan faa noget.

Der er talt om Pengene ved denne Lejlighed, og da jeg har Ordet, vil jeg gerne have Lov til endnu at sige, at vi fra vor Side mener, at det danske Samfund endnu ikke er fattigere, end at vi har Raad til at gennemføre denne fortsatte Krischjælp til de arbejdsløse. Og vi mener, at det er en bydende Pligt, at vi gør det. Vi har Raad til det, saaledes som Samfundet er, ogsaa i Dag, og saaledes som Indtægter og Formuer endnu ligger for mange Mennesker her i Landet, og vi skal under alle Omstændigheder understøtte dem, som gennem langvarig Arbejdsløshed er slaaet økonomisk ned.

Derfor mener jeg, at Spørgsmaalet om, hvor Pengene skal tages fra, kan tages op og diskuteres i Udvalget og i Forhandling med Ministeren, men at Forslaget maa gennemføres, at der maa gennemføres en